

der ikke regnskaber for filialers aktiviteter alene, da disse alene betragtes som delmængder af den udenlandske virksomhed. I stedet indsendes den udenlandske virksomheds årsrapport.

Alle *erhvervsdrivende* virksomheder er omfattet af loven. Her følger forslaget ligeledes bogføringsloven, der omfatter alle erhvervsdrivende virksomheder. Definitionen af erhvervsdrift i *forslagets stk. 2* svarer til bogføringslovens definition på erhvervsdrift.

Forslagets stk. 3 undtager virksomheder i den finansielle sektor, som er under Finanstilsynets tilsyn, f.eks. banker og forsikringselskaber, fra loven. Endvidere er virksomheder, der er underlagt lov om statens regnskabsvæsen, undtaget. Statslige aktieselskaber og anpartsselskaber er dog fortsat underlagt forslagets regler.

Desuden undtages virksomheder, der udelukkende er omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lov om kommunernes styrelse, jf. § 45, § 46 og § 54 i lov om kommunernes styrelse.

Forslagets stk. 3, nr. 2 og 3, svarer til bogføringslovens § 1, stk. 3.

Til § 2

Forslagets § 2 fastslår principielt, at loven omhandler den årlige regnskabsrapportering til eksterne brugere. Nærmere om regnskabsbrugerne kan ses i bemærkningerne til forslaget § 12, stk. 2. Ligesom i gældende ret regulerer forslaget ikke de såkaldte interne regnskaber, der typisk anvendes af virksomhedsledelsen til støtte for konkrete beslutninger om prisfastsættelse, produktion, salg m.v. internt i virksomheden.

Stk. 1 omtaler de dele af regnskabsrapporteringen, der kan være lovpligtige for en eller flere af de regnskabsklasser, der nærmere bestemmes i forslaget § 7. Der kan være tale om årsregnskabet for virksomheden (det der sædvanligvis kaldes årsregnskab), og der kan være tale om årsregnskabet for koncernen (det der kaldes koncernregnskab). Hver regnskabsklasse har sit afsnit, der indledes af en paragraf, der fastslår kravet til mindsteindholdet af regnskabsrapporteringen: For klasse A afsnit II med § 18, der blot kræver årsregnskab og ledelsespåtegning, klasse B behandles i afsnit III med § 22, der desuden kræver ledelsesberetning (tidligere årsberetning), det samme for klasse C med afsnit IV og § 78 og endelig klasse D i afsnit V med § 102. Krav om koncernregnskab fremgår af § 109, der henviser til undtagelser i §§ 110 - 112. Regnskabsrapporteringens obligatoriske bestanddele afhænger altså af, hvilken regnskabsklasse virksomheden skal aflægge årsregnskab efter, og om den skal aflægge koncern-

regnskab. I praksis svarer det stort set til gældende årsregnskabslovs § 2 med undtagelsesbestemmelser. Bestemmelsen fastslår endvidere, at de regnskabspligtige virksomheder skal aflægge årsregnskab for hvert regnskabsår. De nærmere regler om regnskabsår findes i forslaget § 15.

Bestemmelsen er formuleret omkring kernen i den sædvanlige, eksterne regnskabsrapportering: årsregnskabet. Dette beskriver den enkelte virksomheds finansielle forhold. Mindstekravene til et sådant årsregnskab: balance, resultatopgørelse, eventuel pengestrømsopgørelse og noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis og opgørelse over egenkapitalen, er beskrevet i indledningsbestemmelsen til hver regnskabsklasse (§§ 18, 22, 78 og 102). Der skal efter loven altid være en ledelsespåtegning, jf. forslaget § 9 herom. Dette er nyt i forhold til gældende lov. Virksomheder, der er modervirksomhed og som opfylder betingelserne i § 109, skal desuden aflægge et koncernregnskab med de samme komponenter som årsregnskabet, men som beskriver koncernen, som om den var én virksomhed. Desuden kræver regnskabsklasse B, C og D, at der også skal aflægges en ledelsesberetning. Skal virksomheden aflægge koncernregnskab, skal den også udarbejde en ledelsesberetning for koncernen.

Forslaget omtaler ikke revisors påtegninger eller erklæringer i § 2, men behandler disse i de førnævnte indledningsbestemmelser til hver regnskabsklasse. Dette skyldes, at disse påtegninger først tilknyttes regnskabsrapporteringen, når revisor har foretaget revision eller eventuelt – for klasse A – en gennemgang af regnskaberne. Revisionspåtegningen er nemlig helt og holdent revisors egen erklæring og er derfor ikke ledelsens ansvar. Når den alligevel i forslaget §§ 18, 22, 78 og 102 behandles som en del af den *reviderede* årsrapport, er det alene en praktisk foranstaltning for at markere, at årsrapport og revisionspåtegning herefter ikke kan skilles ad.

Forslagets stk. 1 omhandler således de i princippet obligatoriske dele af regnskabsrapporteringen. Derefter fastslår *stk. 2* de frivillige dele, som virksomhederne ofte vælger at udarbejde til gavn for regnskabsbrugerne. Se nærmere om disse under § 14 og bemærkningerne hertil.

Lovforslaget forudsætter, at regnskabsrapporteringen sker i ét dokument, der samler årsregnskaber, beretninger og påtegninger: "årsrapporten". Dette fremgår af *forslagets stk. 3*. Dette udtryk anvendes i mange børsnoterede selskaber som et samlebegreb for alle de regnskabsdokumenter, der fremlægges og godkendes